# דגל מחנה אפרים — שופטים



ושפטו את העם משפט צדק: י"ל הרמז בזה מה דאיתא בש"ס כל דיין שדן דין אמת לאמיתו נעשה שותף להקב"ה במ"ב והוא שרמזו ושפטו את היינו דיינים במשפט ששופטים נעשים שותפים להקב"ה במ"ב שנברא בה"ב אותיות מא' עד תיו ולכך ושפטו היא מספר את כי כיון שהגיעו למדריגת ושפטו אז נעשו שותפים שמסייעים במ"ב מא' עד תי"ו והוא שאמר הפסוק אבל אין זה כ"א משפט צדק היינו על דין אמת וצדק שדנין אז נעשו שותפים וכו' כמאמרם ז"ל הדן דין אמת וכו':

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין בין נגע לנגע דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית אל המקום וכו' ובאת אל הכהנים הלוים ואל השופט וכו' ע"פ התורה והמשפט וכו' לא תסור ימין ושמאל: י"ל בזה רמז לפי ענ"ד מענין ר"ה יום הדין והמשפט שאז שופטים כל באי עולם ובאים מליצים לזכות ומקטריגים לחובה ר"ל וע"י מה מבטלין כל המקטריגים וכל הדינים לאכללא דין ברחמים ע"י תקיעות שופר וזהו שמרמז בפסוק כי יפלא ותרגומו ארי יתכסי פי' כשיהיה ר"ה יום הכסא כמאמרם ז"ל איזהו חודש שהלבנה מתכסי בו וכו' ואז משפט לאלקי יעקב וזהו ממך דבר למשפט ממך היינו מכל מעשה ידך ומחשבותי' ודבורך הכל עולה אז למשפט בין דם לדם היינו בין שני' בחי' דם כי יש בחי' דם בלא אלף ויש דם עם א' שהוא אלופו ש"ע ונעשה אדם והיינו זה ששופטים ודנים ביום הקדוש הנ"ל על פרטי אדם א' ועל כללות ישראל ועל כללות העולם אם יהיה דם ח"ו או בחי' דם השני שהוא עם א' ויעשה אדם שהוא מספר מ"ה שהוא רחמים: בין דין לדין כי יש שני בחי' דין בלא א' ר"ל ויש דין עם א' שהיא אדני ואז נמתק דין באלף כידוע והיינו אם יהיה כך או כך בין נגע לנגע היינו שיש בחי' נגע ויש שנעשה מן אותיות נגע צירוף ענג ואף שהוא ג"כ אותיות נגע הכל היא לפי צירוף האותיות כידוע ועל הכל דנים כך למעלה איזה מהצירופים יוצא על העולם וזהו דברי ריבות בשעריך היינו אלו מיימינים לזכות ואלו משמאילים לחובה אז העצה וקמת ועלית אל המקום שתראה להיות לך קימה ועליה אל הקב"ה הנקרא מקום ע"ש מקומו של עולם גם מקום היא בחי' יעקב שנקרא מקום והיינו שתעלה למדריגת יעקב שהוא בחי' אמת ובאת אל הכהנים הלוים ואל השופט זהו מרמז ע"י תקיעות שופר תש"ת כי ידוע תקועה היא אברהם בחי' חסד וזהו אל הכהנים שהם מסטרא דחסד דא תקיעה ואל הלוים שהם בחי' גבורה דא שברים ואל השופט שהוא בחי' עמודא דאמצעיתא כאמור משפט עמודא דאמצעיתא ודא תרועה וע"י בחי' ג' עניני אלו הרבה פעמים כפי כוונת התקועות כמה תקיעות וכמה שברים וכו' ובזה תבטלו כל המסטינים וכל המקטריגים שכולם ימליצו זכות על ישראל ויוכלל שמאל בימין וזהו ועשית ע"פ התורה לא תסור ימין ושמאל כמ"ש חז"ל אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין עיי"ש היינו לאכללא שמאלא בימינא אף שיהא נראה לך שהוא שמאל היינו דין תבין שבוודאי הוא ימין שהוא חסד ותראה שלא תסור היינו פירוד והסרה בין ימין ושמאל רק להיות כלולים זה בזה ימין בשמאל ושמאל בימין ואז ימתקו כל הדינים וישתקו כל המקטריגים והמסטינים ויתהפכו לזכות ולרחמים עליך ועל כל ישראל בכלל והמשי"ב:

לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשונים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה' אלקיך נותן לך: י"ל בזה בדרך רמז כי ידוע האבות הראשונים הם המשיכו השכינה כביכול ממעל לארץ שהם המשיכו והגדילו אלוהותו בעולם ואח"כ באו חיבי דרא וסילקו השכינה למעלה ע"ד רומה על השמים אלקים כמו בתחלה אברהם זה היה מדתו מדת חסד ואהבת השם ב"ה והיה מפרסם אלהותי וירדה השכינה כביכול לארץ שהוא האיר עיני

כל וגילה שמכה"כ ואח"כ ע"י חייבי דרא נסתלק השכינה לרקיע היינו שנעשה צמצום כביכול בגדולתו יתב' שלא היה נראה ונגלה לעין כל כבודו יתב' ואח"כ בא יצחק וחפר אותן בארות אשר סתמו פלשתים והאיר אור הקב"ה ואח"כ סתמו פלשתים שנית עד שבא יעקב וזהו רמז בכאן מוסר השכל כי השכינה נקרא גבול ע"ש שהיא סוף כל המדריגות וריעך היינו הקב"ה כמ"ש רעך וריע אביך אל תעזוב וזהו שאמר לא תסיג גבול רעך היינו לא תגרום במעשי' שתסתלק ח"ו השכינה הנקרא גבול של רעך הוא הקב"ה למעלה ע"ד רומה על השמים אלקים אשר גבלו ראשונים בנחלתך אשר תנחל היינו מה שהראשוני' הופיעו שכינת כבוד אל בארץ ונחלה הוא לשון המשכה כמו נחל וע"כ נקרא נחלה ע"ש שהוא קיים מדור לדור כנחל הנמשך והול' כך הם המשיכו שכינת כבודו בתחתונים: בארץ אשר ה' אלקי' נותן לך היינו ע"ד בכ"מ אשר אזכיר את שמי וכו' ותרגומו בכל אתר דתשרי שכינתי תמן אבוא אליך וברכתי' והמשי"ב:

עוד ירמוז לא תסיג גבול רעך: ע"ד דאיתא בכוונת מוריד הטל היינו ה' טל פי' יה"ו גימ' טל להוריד לה' אחרונה דא יחוד קב"ה ושכינתיה ובזה אמרתי רמז בפסוק ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ גאלה מספר טל שהוא יה"ו: תתנו לארץ דא ה' אחרונה ע"ש בפ' בהר וזי"ל שמרומז גם כאן כי גבל חסר וא"ו עם אותיות והתיבה הוא מספר טל וזהו לא תסיג גבול רעך שלא תגרום ח"ו הרחקת השם יה"ו מן ה' אחרונה כנ"ל גם גבול חסר וא"ו הוא מספר שם אל"ד והמש"י:

עפ"י שני עדים או שלשה עדים יקום דבר: י"ל בזה ע"ד דאיתא בגמרא הקורא ק"ש שחרית וערבית מקיים והגית בו יומם ולילה ואיתא שם בגמ' ע"ה צריך לקרות ק"ש גם על מטתו להגין עליו מן המזיקין: ות"ח סגי ליה בק"ש של ערבית כי התורה משמרתו: והנה ידוע הכוונה בשמע יש ע' רבתא ובאחד ד' רבתי היא עד להורות שאנו עדים להקב"ה על אחדותו יתבר' וזהו שמרמז הפסוק על פי מספר צ"א ע"ה היינו יחוד קב"ה ושכינתיה שמיחדים שמו בכל יום ואנו עדים בדבר וזהו שני עדים היינו לת"ח סגי שני פעמים ק"ש שחרית וערבית: או שלשה עדים היינו ע"ה שהוא מעיד ג"כ בק"ש שעל מטתו ועי"ז יקום דבר היינו מלכות שהיא השכינה כביכול היינו שיש עליה להשכינה כביכול עי"ז ע"ד ועונתה לא יגרע שקאי על ק"ש בעונתה והבן:

ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר ה' אלקיך לשרתו ולברך בשם ה' ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע כלל גדול הוא כי ביד הצדיקים העובדים את ה' לברך לכל מי שירצו והן להיפוך כמו שמצינו אצל יעקב ועשו וכן בפסוק ותגזר אומר ויקם וכן מצינו כמה מעשיות בש"ס שע"י אמירת הצדיקים שאמרו על א' דבר טוב ונתקיים וכן להיפו' כמו הוי כשגגה היוצא מלפני השליט: וזהו ונגשו הכהנים הם העובדים את ה' בני לוי שמדבקם עצמם תמיד לה' כי כם בחר ה' אלקיך לשרתו ולברך בשם ה' היינו למי שמברכין מברכין אותו בשם ה' כי השכינה מדברת מגרונם והוא ממש כה תברכו את בני ישראל כי הכה ממש מברך את המבור' על ידם וגם על פיהם יהיה כל ריב כמו אשר תאור יואר כי הכל בידם כנ"ל ותגזור אומר ויקם והבן:

עוד ירמוז כי ידוע בשם אא"ז זללה"ה כשמלכות הוא בלא יחוד אזי ח"ו צרות רבות וכו': וכשמייחדין מלכות עם דודה אזי כל טוב בא לעולם ונהפ' הכל לברכה וחיים ושלום וידוע שהשכינה נקרא ריב כמבואר בתיקונים וכן כמה פעמים דברי ריבות נדרש על השכינה עי"ש וכן נגע צרעת ת"א מכתש סגירא ר"ל אזי והובא אל הכהן העובד ה' כי הוא מהפך מנגע לענג ומריב לרבי היינו חכמה ובינה הנובעים כן קבלתי מפי אא"ז זללה"ה זהו "רבי וזהו על פיהם יהיה היינו נעשה הוי"ה שהוא חסד ויחוד ומתהפ' מנגע לענג ומריב לרבי כשנעשה יחוד עם השכינה והכל היא על פיהם והמש"י: